

תת"ע 8103/10/21 - מדינת ישראל נגד מוניה דיאב

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8103-10-21 מדינת ישראל נ' מוניה דיאב
תיק חיצוני: 90124241812

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מוניה דיאב

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשמת ביום 5.1.22.

ב"כ הנאשמת טוענת כי בטעות רשמה את מועד הדיון ביומנה בתאריך אחר ולכן לא התייצבה לדיון. עוד טוענת ב"כ הנאשמת לחשש לעיוות דין ומפנה לכשלים ראייתיים נטענים.

המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי שגגה אינה עילה לביטול פסק דין.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה מצאתי כי אין היא מגלה עילה אמיתית לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר ולפיכך דינה להידחות.

כידוע, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה" סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 **ריאד אסדי (26.3.14)** ור' **לאחרונה רע"פ 9109/17 מקסים סדובי** (19.12.17)].

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין, שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 **איטליא** (פורסם בנבו)).

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותה של הנאשמת, או מי מטעמה לדיון.

עמוד 1

גם בטענתה הכללית כי היא כופרת בביצוע העבירה, אין כדי לסייע לנאשמת והכשלים שפורטו עיקרן של טענות אלה הינן העדפת גרסתו אל מול גרסת השוטר. טענות אלה יכול והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטר היתה עומדת למבחן בעת עדותו, אך אין די בהם כדי להחזיר את הגלגל לאחור. לשם ביטול הרשעת הנאשמת דרושה מסה נכבדת של ראיות אשר מטילה צל כבד על הרשעתה. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' קוטון בעפ"ת 36978-04-18 הייתם סבית (31.5.18):

"קיים קושי רב בקבלת טענות עובדתיות אשר מטרתן להתעמת עם דברים ברורים שרשם השוטר בהודעה, בעוד הטענות הן טענות כבושות שעומדות בסתירה מוחלטת לאמור בהודעה על תשלום הקנס ובדברי המערער עצמו אשר בסמוך אליהם מתנוססת חתימת ידו. צדק אפוא בית משפט קמא עת קבע שטענות המערער בתצהירו היו ראיות להישמע אילו היה מתנהל משפט, היינו הליך הוכחות. אלא שהמערער בחר שלא להגיש בקשה להישפט במועד ובחר לשלם את הקנס שהוטל עליו. רק לאחר יותר מחמישה חודשים מיום קבלת ההודעה (12.9.17) חתם על התצהיר הנלווה לבקשה שהגיש לבית משפט קמא".

מכל מקום, "לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו (חשש לעיוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).

הדברים האמורים נכונים במיוחד נוכח תגובתה של הנאשמת בדו"ח: "רציתי לשים וויז", תגובה שיש בה משום ראשית הודיה.

הבקשה אם כן נדחת ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ח אדר א' תשפ"ב, 19 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.